

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรืคัันไซย
อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร

คำนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลเตี้อครีคันไชย ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมของท้องถิ่น การจัดทำแผนพัฒนาถือเป็นภารกิจหนึ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลเตี้อครีคันไชย จะต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลง และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นในหลายด้านไม่ว่าจะเป็นด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่น

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง) ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยยกเลิกแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี โครงการพัฒนา การเพิ่มเติม และการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนนิยามของคำว่า แผนพัฒนา เป็น แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นเสมือนกรอบแนวทางที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเตี้อครีคันไชย ได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณที่จะใช้ในการพัฒนาอย่างรอบคอบ และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้สามารถบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเกิดความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลเตี้อครีคันไชย

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑.	ด้านกายภาพ	๑
๒.	ด้านการเมือง/การปกครอง	๓
๓.	ประชากร	๔
๔.	สภาพทางสังคม	๕
๕.	ระบบบริการพื้นฐาน	๗
๖.	ระบบเศรษฐกิจ	๘
๗.	เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	๙
๘.	ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๐
๙.	ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๑
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑.	ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๒
๒.	ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๑
๓.	การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๒๕
ส่วนที่ ๓	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
๑.	ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๒๙
๒.	บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๓๑
ส่วนที่ ๔	การติดตามและประเมินผล	
๑.	การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๘๘
๒.	การติดตามและประเมินผลโครงการ	๘๘
๓.	สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๙๐
๔.	ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๙๐
	- ผลกระทบนำไปสู่นาคต	๙๐
	- ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา	๙๒

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชย

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลเตือศรีคันไชย ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอวานรนิวาส ห่างจากอำเภอวานรนิวาส ประมาณ ๒๒ กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดสกลนคร ประมาณ ๖๓ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐๗ ตารางกิโลเมตร คิดเป็น ๖๖,๘๗๕ ไร่ (๑ ตารางกิโลเมตร = ๖๒๕ ไร่)

องค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชย เดิมมีฐานะเป็นสภาตำบล ได้รับการยกฐานะเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชย ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๙ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๙

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพโดยทั่วไป พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มสลับกับที่ดอน โดยทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือและบริเวณ ทิศเหนือ พื้นที่จะเป็นที่ราบสูงมีป่าไม้สลับกับทุ่งนาลาดต่ำลงมาทางทิศใต้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นทุ่งนาตลอดแนวติด กับลำห้วยปลาหาง ซึ่งเป็นห้วยหลักสำหรับตำบล และเป็นแนวแบ่งเขตแดนระหว่างอำเภอพนังโคนกับอำเภ อวานรนิวาส พื้นที่ลำห้วยปลาหางนี้ จะมีปัญหาน้ำท่วมทุกปีและมีลำห้วย จำนวน ๙ สาย คือ ๑.ลำห้วยชัน ๒. ลำห้วยสายเลิง ๓.ลำห้วยกุดแสง ๔.ลำห้วยหนองแห้ว ๕.ลำห้วยกุดจาน ๖.ลำห้วยไผ่ ๗.ลำห้วยม่วง ๘.ลำห้วย ไอโกรก ๙.ลำห้วยนาขาม ไหลไปบรรจบกับลำห้วยปลาหาง ซึ่งเป็นลำห้วยสายหลักของตำบล มีต้นกำเนิดจาก เทือกเขาภูพาน ไหลผ่านอำเภวาริชภูมิ อำเภอพนังโคน อำเภอสว่างแดนดิน และไหลผ่านตำบลเตือศรีคันไชย ไปอำเภอพรรณานิคมและไหลลงสู่แม่น้ำสงครามต่อไป เป็นลำห้วยสายหลัก ที่แบ่งเขตอำเภอพนังโคน และ อำเภอวานรนิวาส อีกทั้งตำบลเตือศรีคันไชยยังมีคลองขุดสมัย ส.ส.เตียง ศิริพันธ์ จ้างแรงงานชาวบ้านในสมัย นั้นเพื่อระบายน้ำจากเขื่อนน้ำอูน ตัดผ่านตำบลเตือศรีคันไชย บริเวณบ้านโคกก่อง บ้านโพธิ์ตาก บ้านขุนภูมิ ไหลลงสู่ลำห้วยปลาหาง กรมชลประทานรับผิดชอบในการดูแลรักษา ปัจจุบันคลองขุดดังกล่าวยังไม่ได้รับการ พัฒนามากนักยังเป็นคลองขุดเหมือนเดิมแต่สามารถระบายน้ำได้บ้าง

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อ	ตำบลศรีวิชัยและตำบลหนองสนม อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
ทิศใต้	ติดต่อ	ตำบลม่วงไข่ ตำบลไฮหย่อง อำเภอพนังโคน จังหวัดสกลนคร
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	ตำบลหนองสนม อำเภอวานรนิวาส ตำบลต้นผึ้ง อำเภอพนังโคน จังหวัดสกลนคร
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	ตำบลแวง อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร

รูปแผนที่ตำบลเตี๋

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปของตำบลเตือศรีคันไชย มีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๙.๘ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๙.๕ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

ดินมีลักษณะเป็นดินดานและผสมลูกรัง

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

➤ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

ลำห้วย, หนอง, คลอง, บึง ๒๐ แห่ง

➤ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย คสล.	๒๕	แห่ง
บ่อน้ำสาธารณะ	๙	แห่ง
ประปาบาดาล	๑๘	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลเตือศรีคันไชยมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๑,๙๒๙ ไร่ มีลักษณะเป็นป่าเบญจพรรณ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในเขตตำบลเตือศรีคันไชย มีจำนวน ๑๗ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๑ บ้านยางคำ
- หมู่ที่ ๒ บ้านเตือศรีคันไชย
- หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์ตาก
- หมู่ที่ ๔ บ้านโนนแพง
- หมู่ที่ ๕ บ้านขุนภูมิ
- หมู่ที่ ๖ บ้านท่าแร่
- หมู่ที่ ๗ บ้านโคกก่อง
- หมู่ที่ ๘ บ้านโคกสำราญ
- หมู่ที่ ๙ บ้านโคกไพศาล
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านปานเจริญ
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านเนินโพธิ์ทอง
- หมู่ที่ ๑๒ บ้านขุนเจริญ
- หมู่ที่ ๑๓ บ้านคำหมูน
- หมู่ที่ ๑๔ บ้านสระพังทอง
- หมู่ที่ ๑๕ บ้านท่าเตือ
- หมู่ที่ ๑๖ บ้านคำเจริญ
- หมู่ที่ ๑๗ บ้านขุนภูมิ

๒.๒ การเลือกตั้ง

มีทั้งหมด ๑๗ เขตเลือกตั้ง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ตำบลเตือศรีคันไชยมีประชากรตามทะเบียนราษฎร์ รวมทั้งสิ้น ๑๑,๗๔๖ คน และจำนวนบ้าน ๓,๓๘๙ หลังคาเรือน เมื่อพิจารณาข้อมูลย้อนหลัง พบว่า จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ตารางแสดงจำนวนประชากร ครั้วเรือน รายหมู่บ้าน ในเขตตำบลเตือศรีคันไชยตามทะเบียนราษฎร์ พ.ศ. ๒๕๖๑

หมู่บ้าน	ประชากร			หลังคาเรือน
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	
หมู่ที่ ๑ บ้านยางคำ	๓๔๐	๓๒๒	๖๖๒	๑๗๐
หมู่ที่ ๒ บ้านเตือศรีคันไชย	๔๑๒	๔๒๙	๘๔๑	๒๒๘
หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์ตาก	๕๔๗	๕๒๐	๑,๐๖๗	๒๗๖
หมู่ที่ ๔ บ้านโนนแพง	๓๘๒	๔๐๗	๗๘๙	๒๔๕
หมู่ที่ ๕ บ้านขุนภูมิ	๒๘๙	๒๙๒	๕๘๑	๑๘๕
หมู่ที่ ๖ บ้านท่าแร่	๓๘๓	๔๐๕	๗๘๘	๑๙๘
หมู่ที่ ๗ บ้านโคกก่อง	๒๔๔	๒๓๖	๔๘๐	๑๑๖
หมู่ที่ ๘ บ้านโคกสำราญ	๓๗๑	๓๗๕	๗๔๖	๒๔๘
หมู่ที่ ๙ บ้านโคกไพศาล	๓๙๙	๓๙๘	๗๙๗	๒๕๓
หมู่ที่ ๑๐ บ้านปานเจริญ	๓๔๐	๓๕๗	๖๙๗	๒๔๑
หมู่ที่ ๑๑ บ้านเนินโพธิ์ทอง	๓๕๗	๓๘๘	๗๔๕	๒๗๔
หมู่ที่ ๑๒ บ้านขุนเจริญ	๓๕๕	๓๓๑	๖๘๖	๑๘๔
หมู่ที่ ๑๓ บ้านคำหมูน	๓๐๙	๓๑๔	๖๒๓	๑๗๐
หมู่ที่ ๑๔ บ้านสระพังทอง	๓๘๖	๔๐๒	๗๘๘	๒๑๒
หมู่ที่ ๑๕ บ้านท่าเตือ	๑๘๑	๑๘๐	๓๖๑	๑๐๗
หมู่ที่ ๑๖ บ้านคำเจริญ	๒๕๔	๒๖๔	๕๑๘	๑๒๖
หมู่ที่ ๑๗ บ้านขุนภูมิ	๒๘๔	๒๙๓	๕๗๗	๑๕๖
รวม	๕,๘๓๓	๕,๙๑๓	๑๑,๗๔๖	๓,๓๘๙

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียนอำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร

ประชากรในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๑,๗๔๖ คน แยกเป็นเพศชาย จำนวน ๕,๘๓๓ คน เพศหญิงจำนวน ๕,๙๑๓ คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๓,๓๘๙ หลังคาเรือน หมู่บ้านที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์ตาก มีประชากรจำนวน ๑,๐๖๗ คน รองลงมาได้แก่ หมู่ที่ ๒ บ้านเตือศรีคันไชย มีประชากรจำนวน ๘๔๑ คน ส่วนหมู่บ้านที่มีประชากรน้อยที่สุด คือหมู่ที่ ๑๕ บ้านท่าเตือ มีประชากรจำนวน ๓๖๑ คน

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ของตำบลเตือศรีคันไชย แยกตามช่วงอายุ พบว่าช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ ๖๐ ปี เป็นช่วงที่มีจำนวนประชากรมากในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน ส่วนช่วงอายุตั้งแต่ ๖๑ ปีขึ้นไปมีจำนวนประชากรลดลง

ตารางแสดงจำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ
ในเขตตำบลเตือศรีคันไชยตามทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๙

ช่วงอายุ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
แรกเกิด – ๑๐ ปี	๖๓๙	๖๖๙	๑๓๐๘
๑๑ ปี – ๒๐ ปี	๘๖๐	๗๙๖	๑๖๕๖
๒๑ ปี – ๓๐ ปี	๘๔๕	๘๑๖	๑๖๖๑
๓๑ ปี – ๔๐ ปี	๙๗๕	๙๖๔	๑๙๓๙
๔๑ ปี – ๕๐ ปี	๑๑๐๐	๑๑๑๒	๒๒๑๒
๕๑ ปี – ๖๐ ปี	๗๒๖	๗๗๙	๑๕๐๕
๖๑ ปี – ๗๐ ปี	๓๙๖	๔๘๑	๘๗๗
๗๑ ปี – ๘๐ ปี	๑๔๔	๑๙๐	๓๓๔
๘๑ ปี – ๙๐ ปี	๓๕	๕๕	๙๐
๙๑ ปี – ๑๐๐ ปี	๔	๗	๑๑
มากกว่า ๑๐๐ ปีขึ้นไป	๐	๐	๐
รวม	๕,๗๒๔	๕,๘๖๙	๑๑,๕๙๓

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียนอำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร จำนวนประชากรมีความขัดแย้งกัน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชย มีสถานศึกษาในพื้นที่ จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

-ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๑	แห่ง
-โรงเรียนประถมศึกษา	๓	แห่ง
-โรงเรียนขยายโอกาส	๒	แห่ง
-โรงเรียนมัธยมศึกษา	๑	แห่ง

สถานศึกษา	สังกัด
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่านเจริญ	อบต.
๒. โรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์ตาก	สพฐ
๓. โรงเรียนบ้านเตือศรีคันไชย	สพฐ
๔. โรงเรียนบ้านขุนภูมิ	สพฐ
๕. โรงเรียนบ้านยางคำ	สพฐ
๖. โรงเรียนบ้านโนนแพง	สพฐ

๗. โรงเรียนเตือศรีโพธิ์วัลย์	อบจ.
------------------------------	------

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มี ๒ แห่ง คือ

๑.รพ.สต.ป่านเจริญ รับผิดชอบ ๑๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒,๓,๕,๖,๗,๙,๑๐,๑๑,๑๒,๑๔,๑๕ และ ๑๗

๒.รพ.สต.คำหมูน รับผิดชอบ ๕ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑,๔,๘,๑๓ และ ๑๖

ปัญหาสุขภาพที่พบมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยจากทั้ง ๒ หน่วยบริการ คือ

๑.โรคเบาหวาน ๒.โรคความดันโลหิตสูง ๓.ไข้หวัด(โรคระบบทางเดินหายใจ) ๔.โรคภูมิแพ้

๕.โรคระบบทางเดินอาหาร

- มีศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน ๑๗ แห่ง	- สถานพยาบาลเอกชน ๑ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ๓ แห่ง	- ชาวบ้านมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

ตำบลเตือศรีคันไชย อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจศรีวิชัย ประกอบกับแต่ละหมู่บ้านมีอาสาสมัครตำรวจบ้าน ชูรักษาความสงบหมู่บ้าน คอยเป็นกำลังสำคัญในการแจ้งเบาะแสและข้อมูลข่าวสารให้กับทางราชการทราบอยู่ตลอดเวลาทำให้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่อยู่ในระดับน้อย

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในองค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชย จากการที่ได้รับแจ้งจากให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชยทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชยได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
๕. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๖. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

การคมนาคมในเขตตำบลเตือศรีคันไชย ใช้คมนาคมทางบกเป็นหลัก คือทางรถยนต์ในการคมนาคมติดต่อ และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ตลาด ตำบลเตือศรีคันไชยมีเขตติดต่อกับแหล่งตลาดขนาดใหญ่ คืออำเภอพังโคน และอำเภอสว่างแดนดิน มีเส้นทางคมนาคมค่อนข้างใกล้ ตำบลเตือศรีคันไชยห่างจากอำเภอพังโคน ๗ กิโลเมตร และติดต่อกับเขตอำเภอสว่างแดนดิน บริเวณเทศบาลตำบลดอนเชียง ซึ่งเป็นแหล่งค้าขายผลผลิตทางการเกษตร มีความสะดวกค่อนข้างมากและประหยัดค่าขนส่งต่างๆ ตำบลเตือศรี

คันไชยมีถนนลาดยาง กรมทางหลวง หมายเลข ๒๒๒ ผ่านไปทางอำเภอวานรนิวาสและมีถนนลาดยางของกรมทางหลวงชนบท หมายเลข ๓๐๐๓ สายบ้านเดื่อศรีคันไชย ท่าสองคอน ตัดผ่านขนานกับลำห้วยปลาหางไปทางด้านทิศตะวันออก และถนนลาดยางกรมทางหลวงชนบท หมายเลข ๒๐๔๒ สายบ้านเดื่อศรีคันไชย-บ้านดอนเชียง ตัดผ่านกับลำห้วยปลาหางไปทางด้านทิศตะวันตก ซึ่งหมู่บ้านในเขตตำบลเดื่อศรีคันไชยตั้งอยู่ติดกับถนนลาดยางสายดังกล่าวเกือบทุกหมู่บ้านทำให้การคมนาคมสะดวกสบายมากขึ้น

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชากรในเขตตำบลเดื่อศรีคันไชย ได้รับการบริการไฟฟ้าทุกหมู่บ้านแต่บางครัวเรือนการขยายเขตไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะไฟฟ้าสาธารณะตามจุดเสี่ยงต่างๆ และไฟฟ้าในแหล่งการเกษตรกรรม ซึ่งราษฎรมีความต้องการมาก

- จำนวนไฟฟ้าที่เข้าติดตั้ง	๑๗	หมู่บ้าน
- ประชากรที่ใช้ไฟฟ้า	๑๐๐ %	
- พลังงานแสงอาทิตย์ จาก อบต.เดื่อศรีคันไชย	๓๒	ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

-การประปาหมู่บ้าน	จำนวน ๖	หมู่บ้าน
ได้แก่ (๑,๔,๘,๑๓,๑๖,๑๗)		
-การประปาองค์การบริหารส่วนตำบลเดื่อศรีคันไชย	จำนวน ๑๑	หมู่บ้าน
ได้แก่ (๒,๓,๕,๖,๗,๑๒,๑๔,๑๕)		
-ประปาใต้ดิน	จำนวน ๓	หมู่บ้าน
ได้แก่ (หมู่ที่ ๙,๑๐,๑๑)		

๕.๔ การโทรศัพท์

-ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	๑๕	ตู้
-โทรศัพท์ที่ติดต่อไว้บริการที่บ้าน/wifi	๑๗	แห่ง

๕.๕ การไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

-ที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลข เอกชน (ศูนย์ย่อย)	๑	แห่ง
--	---	------

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ตำบลเดื่อศรีคันไชยมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชาชนส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรมเป็นหลัก ได้แก่

- ๑) การทำนา ทั้งนาปี นาปรัง
- ๒) การทำไร่ เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด
- ๓) การทำสวน เช่น ยางพารา

๖.๒ การประมง

-

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลเดื่อศรีคันไชยได้มีการจัดตั้งกลุ่มเลี้ยงโค จำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านขุนภูมิ, บ้านขุนเจริญ

๖.๔ การบริการ

ตำบลเดื่อศรีคันไชยมีการมีการดำเนินการด้านการบริการ ดังนี้

๑) ปืมน้ำมันและก๊าซ	จำนวน	๒	แห่ง
๒) โรงผลิตน้ำดื่ม	จำนวน	๒	แห่ง
๓) โรงสีชุมชน	จำนวน	๑๗	แห่ง
๔) โรงปลาทุ	จำนวน	๑	แห่ง
๕) ร้านขายโลงศพ	จำนวน	๒	แห่ง
๖) ร้านค้า	จำนวน	๑๐๐	แห่ง
๗) ร้านซ่อม/อู่ซ่อมรถ/ทำสีรถ	จำนวน	๑๐	แห่ง
๘) โรงเรือนไก่	จำนวน	๑	แห่ง
๙) ร้านเสริมสวย	จำนวน	๔	แห่ง
๑๐) ร้านอินเทอร์เน็ต	จำนวน	๗	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

-

๖.๖ อุตสาหกรรม

ปัจจุบันตำบลเตือศรีคันไชย มีโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตตำบลเตือศรีคันไชย ๔ แห่ง ได้แก่ ๑.โรงเลื่อยไม้ ๒.ฟาร์มเลี้ยงไก่ ๓.โรงงานไฟฟ้าพลังงานทางเลือก ๔.โรงงานบางกอกสกลนครก่อสร้าง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงขนาดเล็ก จำนวน ๒ แห่ง
- สหกรณ์การเกษตร จำนวน ๑ แห่ง
- ตลาดนัด จำนวน ๑ แห่ง

ตำบลเตือศรีคันไชยมีการมีการดำเนินกิจการด้านกลุ่มอาชีพ ดังนี้

๑. กลุ่มลวดหนามบ้านขุนเจริญ	หมู่ที่ ๑๒	สมาชิกจำนวน	๓๗	คน
๒. กลุ่มอาชีพผลิตลวดหนาม	หมู่ที่ ๑	สมาชิกจำนวน	๒๐	คน
๓. กลุ่มปุ๋ยชีวภาพขุนเจริญ	หมู่ที่ ๑๒	สมาชิกจำนวน	๘๙	คน
๔. กลุ่มเลี้ยงสุกรบ้านโคกสำราญ	หมู่ที่ ๘	สมาชิกจำนวน	๑๓	คน
๕. กลุ่มอาชีพปลาร้าบอง	หมู่ที่ ๑๑	สมาชิกจำนวน	๑๖	คน
๖. กลุ่มอาชีพผลิตน้ำดื่ม	หมู่ที่ ๑๓	สมาชิกจำนวน	๑๓	คน
๗. กลุ่มอาชีพผลิตลวดหนามด้วยมือ	หมู่ที่ ๒	สมาชิกจำนวน	๑๖	คน
๘. กลุ่มลวดหนามบ้านโคกก่อง	หมู่ที่ ๗	สมาชิกจำนวน	๑๑	คน
๙. กลุ่มลวดหนามบ้านโคกสำราญ	หมู่ที่ ๘	สมาชิกจำนวน	๑๓	คน
๑๐. กลุ่มผลิตลวดหนามด้วยมือ	หมู่ที่ ๔	สมาชิกจำนวน	๑๓	คน
๑๑. กลุ่มอาชีพผลิตไข่เค็ม	หมู่ที่ ๕	สมาชิกจำนวน	๑๐	คน
๑๒. กลุ่มลวดหนามบ้านสระพังทอง	หมู่ที่ ๑๔	สมาชิกจำนวน	๑๐	คน

๖.๘ แรงงาน

-

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่บ้าน	ประชากร		หลังคาเรือน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)
	ชาย (คน)	หญิง (คน)		
หมู่ที่ ๑ บ้านยางคำ	๓๔๕	๓๒๓	๑๖๑	๑,๗๕๐
หมู่ที่ ๒ บ้านเดื่อศรีคันไชย	๔๑๐	๔๓๔	๒๒๔	๙,๘๔๔
หมู่ที่ ๓ บ้านโพธิ์ตาก	๕๕๐	๕๒๔	๒๗๓	๓,๕๓๐
หมู่ที่ ๔ บ้านโนนแพง	๓๘๕	๓๙๙	๒๒๓	๕,๓๓๐
หมู่ที่ ๕ บ้านขุนภูมิ	๒๗๔	๒๘๗	๑๗๗	๓,๒๘๐
หมู่ที่ ๖ บ้านท่าแร่	๓๗๙	๓๙๖	๑๙๓	๒,๕๙๔
หมู่ที่ ๗ บ้านโคกก่อง	๒๔๗	๒๓๕	๑๑๑	๑,๕๖๓
หมู่ที่ ๘ บ้านโคกสำราญ	๓๕๖	๓๕๘	๒๒๗	๒๔๐
หมู่ที่ ๙ บ้านโคกไพศาล	๓๘๖	๓๙๔	๒๔๓	๑,๙๕๐
หมู่ที่ ๑๐ บ้านปานเจริญ	๓๔๔	๓๕๔	๒๓๐	๑,๔๖๘
หมู่ที่ ๑๑ บ้านเนินโพธิ์ทอง	๓๕๔	๓๘๒	๒๕๘	๑,๕๗๓
หมู่ที่ ๑๒ บ้านขุนเจริญ	๓๕๘	๓๓๖	๑๗๘	๑,๓๕๓
หมู่ที่ ๑๓ บ้านคำหมูน	๓๐๕	๓๒๑	๑๖๖	๒๑๕
หมู่ที่ ๑๔ บ้านสระพังทอง	๓๘๙	๔๐๐	๒๐๖	๑,๗๕๐
หมู่ที่ ๑๕ บ้านท่าเดื่อ	๑๗๒	๑๗๖	๑๐๗	๕๑๐
หมู่ที่ ๑๖ บ้านคำเจริญ	๒๗๐	๒๖๔	๑๒๔	๙๕๐
หมู่ที่ ๑๗ บ้านขุนภูมิ	๒๘๐	๒๘๖	๑๕๐	๑,๕๗๕
รวม	๕,๘๐๔	๕,๘๖๙	๒,๙๓๗	๓๙,๔๗๕

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

การทำเกษตร (นอกเขตชลประทาน)

ประเภทการเกษตร	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนไร่	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนเฉลี่ย (บาท./ไร่)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท./ไร่)
ทำนา	๒,๒๗๓	๓๑,๐๖๓	๕๐๕.๐๐	๔,๐๑๖.๖๗	๕,๙๗๔.๑๗
ทำสวน	๘๐	๒,๓๔๗	๑๔๐.๐๐	๑,๒๔๕.๖๖	๕,๒๑๖.๖๖
ทำไร่	๔๖๗	๕,๘๖๕	๔,๖๖๔.๔๔	๓,๘๑๘.๖๐	๘,๖๐๘.๕๕

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ประเภทแหล่งน้ำ	เพียงพอ (หมู่บ้าน)	ไม่เพียงพอ (หมู่บ้าน)	ทั่วถึง(หมู่บ้าน)	ไม่ทั่วถึง (หมู่บ้าน)
แหล่งน้ำตามธรรมชาติ - ลำห้วย	๑๐	๐	๗	๐
แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น - ฝาย	๑๗	๐	๐	๐
- สระ	๕	๐	๐	๐

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกินน้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ตำบลเตือครีคั่นไชยมีระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน (อปท.) ครอบคลุมทั้ง ๑๗ หมู่บ้าน

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ประชาชนในตำบลเตือครีคั่นไชยนับถือศาสนาพุทธ มีวัดในพื้นที่ จำนวน ๑๕ แห่ง ดังนี้

๑. วัดโพนงาม (ม.๑)
๒. วัดป่าสันติเจริญพร (ม.๓)
๓. วัดศิริมงคล (ม.๔)
๔. วัดป่าโนนแพง (ม.๔)
๕. วัดป่าวงศ์พนาวัลย์ (ม.๕)
๖. วัดศรีบุญเรือง (ม.๖)
๗. วัดป่าศรีสมพร (ม.๗)
๘. วัดคำสำราญธรรมนิเวศน์ (ม.๘)
๙. วัดป่าศรีไพรวัลย์ (ม.๑๐)
๑๐. วัดบ้านเนินโพธิ์ทอง (ม.๑๑)
๑๑. วัดศรีบุญเรือง (ม.๑๒)
๑๒. วัดป่ามงคลธรรม (ม.๑๒)
๑๓. วัดไชยวาฬ (ม.๑๔)
๑๔. วัดท่าเตือ (ม.๑๕)
๑๕. วัดโพนงาม (ม.๑๖)

- มีสำนักสงฆ์ จำนวน ๔ แห่ง

๑. สำนักสงฆ์ปลาหาง (ม.๒)
 ๒. สำนักสงฆ์โนนแพง (ม.๔)
 ๓. สำนักสงฆ์โคกไพศาลโนนไก่อ่ต๋อ (ม.๙)
 ๔. สำนักสงฆ์โนนสัมปถ้อย (ม.๑๓)
- มีสุสานคริสต์ จำนวน ๑ แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลเตือครีคั่นไชยมีงานประเพณีเกี่ยวกับศาสนา และประเพณีโบราณ เช่น

- ประเพณีลอยกระทง ช่วงเดือนพฤศจิกายนของทุกปี
- ประเพณีสงกรานต์ ช่วงเดือนเมษายนของทุกปี

- ประเพณีในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา การตักบาตรเทโว วันวิสาขบูชา งานบุญเวส เป็นต้น

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โดดเด่น คือ การแปรรูปอาหาร การถนอมอาหาร(การทำไข่เค็ม) การแพทย์แผนไทย/หมอสุนไพร/หมอพื้นบ้าน การจักสาน งานฝีมือช่างไม้แกะสลัก การทอผ้า ภาษาถิ่น คือ ภาษาไทยลาว ภาษาไทยโย้ย

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกที่โดดเด่น คือ ผลิตภัณฑ์ไข่เค็มโอท็อปบ้านขุนภูมิ

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

๑.ฝ่ายกักเก็บน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ฝ่ายลำห้วยปลาหาง ฝ่ายลำห้วยชัน ฝ่ายลำห้วยกุดแสง ฝ่ายลำห้วยกุดจาน ฝ่ายลำห้วยไผ่ ฝ่ายลำห้วยม่วง ฝ่ายลำห้วยนาขาม
๒.มีระบบชลประทานระบบท่อที่บ้านยางคำ

๙.๒ ป่าไม้

ตำบลเตือศรีคันไชยมีลักษณะพื้นที่ป่าเป็นป่าเบญจพรรณ

๙.๓ ภูเขา

-

๙.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลเตือศรีคันไชย ค่อนข้างจะสมบูรณ์ สามารถทำการเกษตรได้ ยกเว้นเฉพาะในฤดูแล้งที่น้ำอาจไม่เพียงพอต่อการทำการเกษตร

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) เป็นกรอบการพัฒนาระยะยาว โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “**ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้วและสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาค และเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ๖ ด้าน ดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

- ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

- สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น

- ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน

- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาดลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคมและทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างต่อความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐๗,๐๕๑ บาท (๔,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๔๙ บาท (๔,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ๖ แนวทาง ดังนี้

๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๑.๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง มาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์ และเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและอาทานอลของประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม วัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันตกเฉียงเหนือ ๕ แนวทาง ดังนี้

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

๑) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ศรีสะเกษ) ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พร้อมทั้งยกระดับเกษตรอินทรีย์ และยกระดับการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ไทยให้เท่าเทียมและเป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศพัฒนาห่วงโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ

๒) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ ในพื้นที่ตอนบนของภาค (เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม) และตอนล่างของภาค (ศรีสะเกษ อุบลราชธานี) อาทิ พืชผัก ผลไม้ และดอกไม้ รวมทั้งส่งเสริมโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่สกลนคร มุกดาหาร นครพนม ส่วนโคนมในพื้นที่นครราชสีมา และอุบลราชธานี

๓) สนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้ นำร่องในจังหวัดอำนาจเจริญ กาฬสินธุ์ และขอนแก่น โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตรให้เข้มแข็ง ส่งเสริมการออมและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมีโออาชีพอิสระโดยยึดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการ ๑ ไร่ ๑ แสน ส่งเสริมการเรียนรู้จากกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จให้เป็นต้นแบบ รวมทั้งส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่น

๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๑) พัฒนาให้นครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร โดยสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมอาหารของภาคสร้างเครือข่ายระหว่างเอกชน สถาบันการศึกษา และภาครัฐ เพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลเทคโนโลยี นวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่มีมูลค่าสูงและตรงตามความต้องการของตลาด

๒) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหมในพื้นที่ขอนแก่น นครราชสีมา และสุรินทร์ กลุ่มผ้าฝ้ายย้อมครามในพื้นที่สกลนครสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรม เพิ่มคุณค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ โดยยกระดับผู้ประกอบการและสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๓) เพิ่มศักยภาพการผลิตพลังงานทดแทนในพื้นที่ขอนแก่น กาฬสินธุ์ นครราชสีมา ชัยภูมิ อุบลราชธานี และให้เกิดความสมดุลระหว่างพืชอาหารและพืชพลังงาน โดยสนับสนุนการจัดการพื้นที่เกษตรกรรมที่ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชพลังงาน สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนด้วยเทคโนโลยีที่ใช้งานได้ง่าย พร้อมทั้งส่งเสริมใช้พลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพในการผลิตชุมชนและท้องถิ่นให้มากขึ้น

๓. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรมอารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์และกีฬาสู่นานาชาติ

๑) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา ท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอมในพื้นที่จังหวัด บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา การท่องเที่ยววัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ในจังหวัดหนองคาย นครพนม มุกดาหาร และการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น กาฬสินธุ์ โดยเพิ่มนวัตกรรมบริการการท่องเที่ยวให้ตอบสนองความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมาย เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้หลากหลาย พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปี รวมทั้งพัฒนาเส้นทาง การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชนและท้องถิ่น

๒) พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย – อุดรธานี – หนองบัวลำภู – หนองคาย – สปป.ลาว โดยเร่งพัฒนาเส้นทางทางการท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงพื้นที่และเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ โดยการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์) และตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาค

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล และสร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) ขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร โดยพัฒนาระบบส่งน้ำและการกระจายน้ำ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในช่วงฤดูแล้ง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำได้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่ โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม

๕. **ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ**
ในพื้นที่ต้นน้ำเลย ชัยภูมิ อุดรธานี สกลนคร โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ในแต่ละแห่งให้ชัดเจน เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและป้องกันการบุกรุก คุกคามป่าไม้และพื้นที่ชุ่มน้ำ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและพื้นที่ต้นน้ำให้สมบูรณ์

๑.๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

ได้ให้ความสำคัญกับ ประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑) การพัฒนาการค้าชายแดนและสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อการร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการผลิตแบบ Contact Farming กับ สปป.ลาว และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในเมืองและด่านชายแดนให้สะดวก รวดเร็ว เอื้อต่อการค้าการลงทุน

๒) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า เช่น จัดทำเวลาทำการของด่านมุกดาหาร – สะหวันนะเขต และด่านสะหวัน – ลาวบาว ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การให้สัตยาบันภาคผนวกและพิธีสารแนบท้ายการดำเนินการความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Cross – Border Transportation Agreement : GMS CBTA) เพื่ออำนวยความสะดวก การผ่านแดนของคนและสินค้าในอนุภูมิภาค การร่วมมือไทยและลาวพัฒนา Single Window Inspection :

SWI เพื่อให้เอื้อต่อการตรวจปล่อยสินค้า ณ จุดเดียว Single Stop Inspection : SSI ที่ด่านมุกดาหาร – สะหวันเขต

๓) พัฒนาการท่องเที่ยว โดยเน้นท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมประเพณีเชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรโดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเน้นส่งเสริมให้พื้นที่ชลประทานเป็นพื้นที่เกษตรก้าวหน้า ผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ และผลไม้ และการขยายปลูกพืชเศรษฐกิจใหม่ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ให้มากขึ้น ควบคู่กับการสนับสนุนการทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

๕) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อบริการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเปิดประตูสู่อินโดจีน โดยยกระดับการศึกษา และส่งเสริม ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑. จุดเน้นทางยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา (Positioning) ของกลุ่มจังหวัด ดังนี้

จุดเน้นที่ ๑ การท่องเที่ยว

จุดเน้นที่ ๒ การเกษตร

จุดเน้นที่ ๓ การค้า การลงทุน

๒. วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด (Vision)

“ส่งเสริมการเกษตรด้วยนวัตกรรม ท่องเที่ยว ๓ ธรรม เชื่อมโยง ๓ ประเทศ มุ่งพัฒนเศรษฐกิจสู่อาเซียน”

๓. พันธกิจกลุ่มจังหวัด (Mission)

“ประสานความร่วมมือในการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัดฯ แบบบูรณาการ ในด้านการท่องเที่ยว การเกษตรและการค้า การลงทุน เพื่อเพิ่มขนาดเศรษฐกิจและรายได้ของประชาชนในกลุ่มจังหวัด”

๔. เป้าประสงค์รวม

“การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และรายได้ของประชาชน”

ตัวชี้วัดของเป้าประสงค์รวม

: ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP : Gross Provincial Cluster Product) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา

: รายได้ต่อหัวต่อปี (GPCP per Capita) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา

๕. ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ มีทั้งหมด ๔ ประเด็น ดังนี้
 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาการท่องเที่ยว ๓ ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) อย่าง
 ยั่งยืนประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริม พัฒนาการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร
 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาขีดความสามารถด้านการค้า การลงทุน
 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร

๑. ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด (Positioning)

- ๑) การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
- ๒) การค้า การลงทุน
- ๓) การพัฒนาการท่องเที่ยว

๒. วิสัยทัศน์ (Vision)

“ เป็นแหล่งเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลการค้า พัฒนาการท่องเที่ยว ”

๓. พันธกิจ (Mission)

พันธกิจที่ ๑ บริหารยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนครสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจที่ ๒ ประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนในจังหวัดสกลนครอย่างบูรณาการ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

พันธกิจที่ ๓ กำกับตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการจังหวัดสกลนครตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๔. ค่านิยม (Value)

“ อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร ”

อยู่สกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสกลนครทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัยอันมีความหลากหลายเชื้อสายเผ่าพันธุ์ มีวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อศรัทธาในศาสนา พุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม รวมทั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่จากภูมิลำเนาอื่นๆ ที่เข้ามาปฏิบัติงานและหรือมาประกอบสัมมาอาชีพอยู่ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร

รักสกล หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัยที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดสกลนคร ต่างมีหัวใจและจิตวิญญาณของความรักความผูกพันกับจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นเมืองที่น่าอยู่ ด้วยภูมิอากาศ ธรรมชาติ รักศรัทธา คุณธรรมทางศาสนา มีจิตสำนึกหวงแหนความเป็นสกลนคร

ทำเพื่อสกลนคร หมายถึง ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั้งโดยการเกิดและที่อยู่อาศัยที่ปฏิบัติงานในจังหวัดสกลนคร ข้าราชการที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสกลนคร ไปปฏิบัติงานในจังหวัดอื่นๆ มีความรักสกลนคร การปฏิบัติหน้าที่การงาน การประกอบสัมมาอาชีพ เป็นการทำงานด้วยหัวใจเพื่อจังหวัดสกลนคร จึงต้องเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมในการประพฤติปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน ยึดมั่น ถ้อยมั่นในความถูกต้อง ดีงามกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๕. เป้าประสงค์รวม (Goal)

“ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม และรายได้ของประชาชน ”

ตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดสกลนคร (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ จากปีที่ผ่านมา
- ๒) รายได้ต่อหัวต่อปีของประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ จากปีที่ผ่านมา
- ๓) จำนวนฟาร์มที่ผ่านมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๓๐๐ แปลง/ฟาร์ม

๖. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์	ชื่อประเด็นยุทธศาสตร์
๑	การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒	การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
๓	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
๔	การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
๕	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร

วิสัยทัศน์

“สกลนครน่าอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรม รองรับ AEC ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. จัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางน้ำ และไฟฟ้า
๒. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาการศึกษาของประชาชน
๓. ส่งเสริมและเสริมสร้างการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อย
๔. ส่งเสริมและเสริมสร้างการค้า การลงทุน พาณิชยกรรม เกษตรกรรม
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมและเสริมสร้างการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. พัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น
๘. เสริมสร้างความรักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

เป้าหมายการพัฒนา (เป้าประสงค์)

๑. ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค และ บริโภคอย่างทั่วถึง
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๔. การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทุก

พื้นที่

๗. ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง
๘. ประชาชนรู้จักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ และ ๑๘ กลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรและองค์กรให้มีความเข้มแข็ง
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการตลาดสินค้า

เกษตร

และเชื่อมโยงเครือข่าย

- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- สู่เศรษฐกิจ สร้างสรรค์

- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาจัดระบบการศึกษาให้ทั่วถึง
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการสุขภาพอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงาน

แบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนสร้างจิตสำนึกและความตระหนัก การจัดการ
- การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี
- กลยุทธ์ที่ ๓ การสาธิตและส่งเสริมด้านพลังงาน และพลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความ

มั่นคง

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
 กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อย
 กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนางองค์กรและบุคลากร
 กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมืองการปกครอง
 กลยุทธ์ที่ ๕ กำหนดหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย
 อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในสถานศึกษาและประชาชน

ทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๖ เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชย

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ เตือศรีคันไชย น่ายอยู่ ประชาชนมีความรู้ เชิดชูคุณธรรม
 รักษวัฒนธรรม ประเพณี เศรษฐกิจดี ไม่มียาเสพติด ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ

พอเพียง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบบูรณาการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภคและบริโภคอย่างทั่วถึง
- ๒) ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีอาชีพที่มั่นคงและหลากหลาย
- ๓) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน
- ๔) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี
- ๕) มีการสืบสานศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๖) มีการวางแผนและส่งเสริมการค้า การลงทุน พาณิชยกรรม เกษตรกรรม
- ๗) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๘) ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒) จำนวนกลุ่มอาชีพ ประชาชนที่ได้รับการเพิ่มศักยภาพและทักษะทางอาชีพ
- ๓) จำนวนเด็ก สตรี คนชราผู้ด้อยโอกาส และประชาชนที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๔) เด็กเล็กผ่านการพัฒนา เพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา
- ๕) จำนวนอุบัติเหตุ จำนวนผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ลดลง
- ๖) ทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการดูแล พื้นฟู มีจำนวนเพิ่มขึ้น
- ๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการสืบสานให้คงอยู่ต่อไปอย่าง

ยั่งยืน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- ๑) ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - ค่าเป้าหมาย ไม่ต่ำกว่า ๒๕ โครงการ/ปี
- ๒) ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน
 - ค่าเป้าหมาย ไม่ต่ำกว่า ๒ โครงการ/ปี
- ๓) ด้านการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ค่าเป้าหมาย ไม่ต่ำกว่า ๑๐ โครงการ/ปี
- ๔) ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบบูรณาการ
 - ค่าเป้าหมาย ไม่ต่ำกว่า ๑ โครงการ/ปี
- ๕) ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
 - ค่าเป้าหมาย ไม่ต่ำกว่า ๓๕ โครงการ/ปี

๒.๖ กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน พัฒนาคุณภาพทางการศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- ๒) พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการสุขภาพแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
- ๓) ส่งเสริมการศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยวให้กับประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- ๔) พัฒนาการส่งเสริมอาชีพและเศรษฐกิจ ให้กับประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- ๕) พัฒนาจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- ๖) พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน
- ๗) ส่งเสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ๘) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ
- ๙) พัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๑๐) พัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชนและหน่วยงานอื่น

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชย มียุทธศาสตร์การพัฒนาจำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างชัดเจนทำให้สามารถรองรับผลกระทบจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม และมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ประกอบกับการวิเคราะห์ศักยภาพของตำบลเตือศรีคันไชย ความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชย คือ **“เป็นตำบลน่าอยู่ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่ สังคมดี อาชีพมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง”**

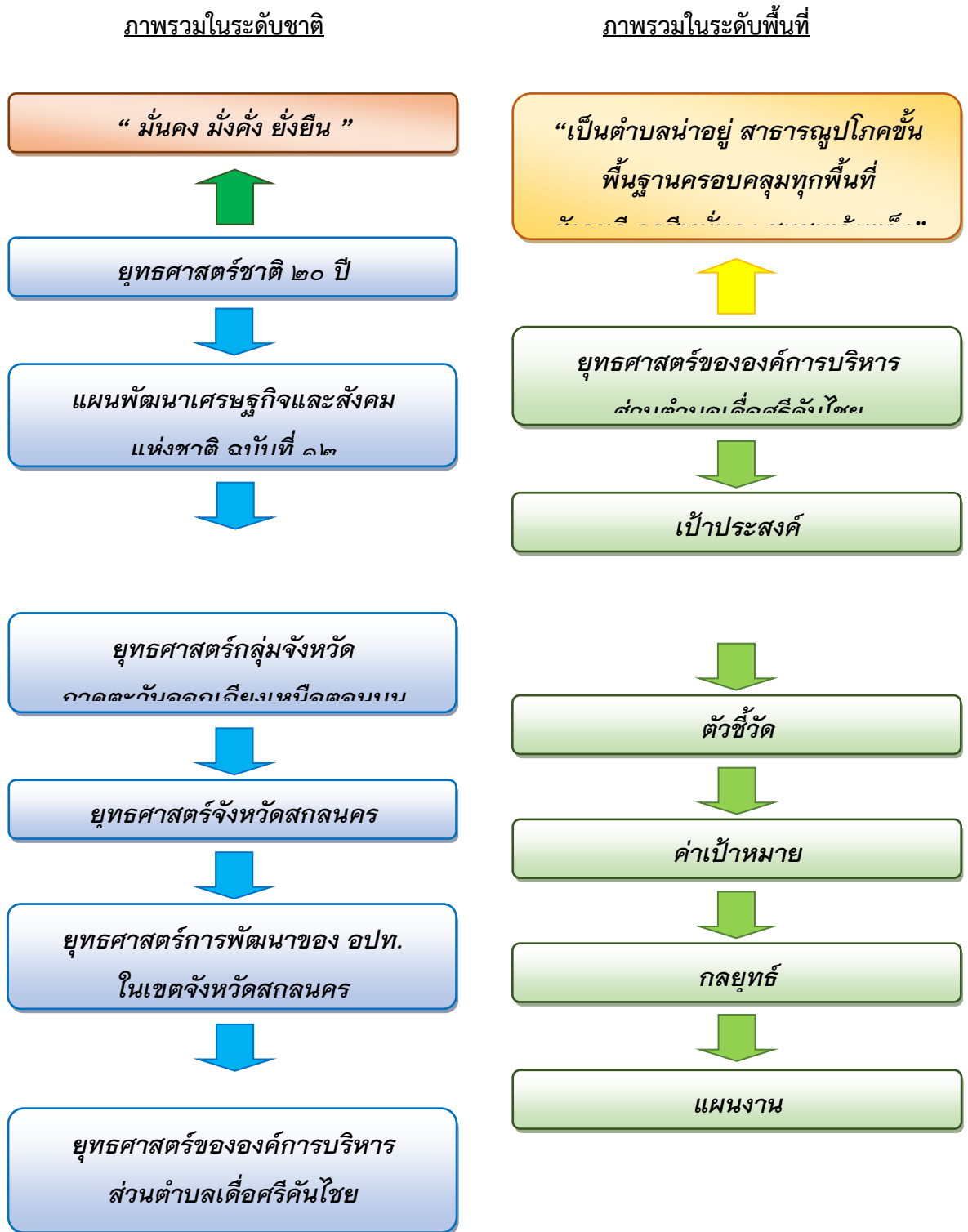
โดยเน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตของประชาชน การมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก ปลอดภัย มีแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค ที่สะอาดและเพียงพอ ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพหลัก อาชีพทางเลือก ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากร การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด อันจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างยั่งยืน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลเตือศรีคันไชย

“เป็นตำบลน่าอยู่ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุกพื้นที่

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis)

๑) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรบุคคล

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. ผู้นำมีความเข้มแข็งและวิสัยทัศน์ก้าวไกลและเข้าใจสภาพปัญหาในพื้นที่และยึดหลักธรรมาภิบาลซื่อสัตย์ มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบการบริหารได้ ๒. ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นความสำคัญในการจัดสรรและการดำเนินการด้านงบประมาณให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ๓. พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้างมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้ดี ๔. มีการรวมกลุ่มของประชาชนในพื้นที่เพื่อการผลิตหลายกลุ่ม เช่น กลุ่มแปรรูปอาหาร กลุ่มผู้เลี้ยงโค กลุ่มจักสาน ฯลฯ	๑. พนักงานส่วนตำบลมีภูมิลาเนาอยู่ต่างพื้นที่มีการโยกย้ายอยู่เสมอทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง ๒. พนักงานส่วนตำบลและผู้นำท้องถิ่นยังขาดวัฒนธรรม การทำงานเป็นทีม มีภาพลักษณ์เชิงลบ และยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ๓. จำนวนบุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอในการปฏิบัติงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรโดย การจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมในโครงการต่างๆ	๑. การฝึกอบรมส่วนใหญ่จัดที่กรุงเทพฯ และจังหวัดที่ห่างไกล ไม่สะดวกในการเดินทาง ๒. หลักสูตรการฝึกอบรมและวิทยากรไม่ตอบสนองต่อความต้องการ
ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
๑. ความพร้อมของงบประมาณด้านบุคลากร	๑. การสรรหาบุคลากรมาดำรงตำแหน่งที่ว่าง และมีความสำคัญ ๒. การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรให้มากขึ้น

๒) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ การเงิน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. การตั้งงบประมาณในแต่ละปีเป็นแบบสมดุล ๒. การตั้งงบประมาณที่ไม่ยึดหมู่บ้านเป็นเกณฑ์ในการ เฉลี่ยงบประมาณแต่ยึดการแก้ไขปัญหาเร่งด่วน ของ ประชาชนเป็นหลัก ๓. มีการรวมกลุ่มในลักษณะกองทุนเงินหมุนเวียน เช่น กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ๔. มีการรวมกลุ่มฝึกอาชีพในช่วงว่างเว้นจากการทำ การเกษตร ๕. มีเกษตรกรตัวอย่างที่ประสบผลสำเร็จในการทำ เกษตรทฤษฎีใหม่	๑. การจัดเก็บภาษียังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ๒. ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เชิงเดี่ยว ๓. แหล่งเงินทุนยังมีไม่เพียงพอ ๔. ขาดที่ดินทำกิน ขาดแหล่งน้ำทางการเกษตร ๕. เส้นทางในการขนส่งผลผลิตยังไม่ได้มาตรฐาน
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. การได้รับการจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุน เฉพาะกิจ ในโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานทุกปี ๒. การประสานแผนพัฒนาไปยัง อบจ. (โครงการ พัฒนา ที่เกื้อหนุนภาพ) ๓. การส่งเสริมความรู้ในการพัฒนาอาชีพจาก หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	๑. สภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศมีผลต่อการ จัดสรร งบประมาณ ๒. รัฐจัดสรรงบประมาณให้ท้องถิ่นค่อนข้างน้อยเมื่อ เทียบกับภารกิจตามอำนาจหน้าที่และภารกิจที่ ได้รับ การถ่ายโอนจากหลายหน่วยงาน ๓. การประกอบอาชีพยังต้องพึ่งพาธรรมชาติ ๔. ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ๕. ต้นทุนการผลิตสูง. เช่น ปุ๋ย สารเคมี
ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
๑. การดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ของ ประชาชน ได้ตรงตามลำดับความสำคัญ ๒. การประสานของงบประมาณจากหน่วยงาน ระดับบนได้ อย่างต่อเนื่อง	๑. จะมีวิธีการในการจัดเก็บภาษีให้ได้ตามเป้าหมาย ได้ อย่างไร ๒. ทำอย่างไรจึงจะสามารถประสานหน่วยงานอื่น เพื่อ ขอรับงบประมาณให้ได้มากขึ้น ๓. ทำอย่างไรจึงจะสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ ๔. การจัดหาที่ดินทำกิน แหล่งน้ำ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. ประชาชนมีความผูกพันกันแบบชนบท ยึดมั่นตาม ระเบียบประเพณีที่ดีงาม ๒. มีหน่วยงานดูแลเรื่องสุขภาพอนามัย ๓. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน ๔. มีอาสาสมัครที่คอยดูแลความสงบ ปลอดภัยในพื้นที่ ๕. มีสถาบันศาสนาและพระมหากษัตริย์เป็นที่ยึดเหนี่ยว จิตใจ	๑. ประชาชนในวัยทำงานไปประกอบอาชีพต่างพื้นที่ ๒. ประชาชนในวัยเกษียณเริ่มมีจำนวนเพิ่มขึ้น ๓. บางช่วงฤดูกาลมีแรงงานต่างถิ่นเข้ามาในพื้นที่จำนวนมาก อาจสร้างปัญหาตามมา ๔. ผู้สูงอายุบางรายไม่ได้รับการเอาใจใส่จากครอบครัว
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. ผู้อยู่ในภาวะยากลำบากได้รับการช่วยเหลือจาก ส่วน ราชการที่เกี่ยวข้อง	๑. ความแตกต่างในทางความคิดที่เกี่ยวข้องกับการเมือง
ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
๑. ประชาชนมีความรัก ความสามัคคี ๒. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ปลอดภัย ๓. ประชาชนมีสุขภาพที่ดี	๑. วิธีการทำให้เกิดความปรองดองในทางความคิด ๒. ทำอย่างไรให้ผู้สูงอายุ ผู้อยู่ในภาวะยากลำบากให้ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว

๔) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. เส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อกันทุกหมู่บ้าน ๒. แหล่งน้ำใต้ดินมีคุณภาพเหมาะแก่การนำมาผลิต เพื่อ อุปโภคบริโภค ๓. ดินมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางเหมาะแก่การ เพราะ ปลูก ๔. พื้นที่เป็นชนบทยังไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน ๕. ประชาชนยังมีจำนวนไม่มากทำให้ไม่มีปัญหาเรื่อง ชยะ	๑. ถนนหลายสายมีสภาพชำรุดเสียหาย ๑. เส้นทางน้ำมีสภาพตื้นเขิน มีวัชพืชขึ้นปกคลุม ๒. ขาดป่าไม้ธรรมชาติ ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตร และไม้ปลูก ๓. การใช้วิธีการเผาพืชเพื่อเก็บเกี่ยวผลผลิต เช่น อ้อย ๔. บ่อสำหรับกักเก็บน้ำยังมีไม่เพียงพอ
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
๑. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งน้ำ โดยการ อนุญาตให้ใช้งบประมาณเงินสะสมได้ ๒. ส่วนกลางจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างระบบ ประปา ถนน	๑. ถนนบางสายเป็นของหน่วยงานอื่น เมื่อเกิด ปัญหา การชำรุดเสียหาย การประสานงานต้องใช้ เวลานาน ๒. ราชการส่วนกลางถ่ายโอนภารกิจมากมายให้ ท้องถิ่น แต่ไม่ถ่ายโอนงบประมาณให้ท้องถิ่นเพื่อเป็นค่า บริหารจัดการ เช่น การถ่ายโอนถนนมาให้ท้องถิ่น แต่ ไม่ถ่ายโอนงบประมาณเพื่อบำรุงรักษาซ่อมแซม

ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์	ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์
๑. มีการเพาะปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อยหลังการเก็บเกี่ยวข้าวนาปี	๑. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สะอาดในการเก็บเกี่ยวผลผลิต ๒. การหาวิธีให้น้ำเพียงพอต่อการทำการเกษตร ๓. ทำอย่างไรให้มีการถ่ายโอนภารกิจเฉพาะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อม และถ่ายโอนมาพร้อมงบประมาณ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑) การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศที่ส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.

๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การค้า ภาษี จะทำให้มีอำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น ภายใต้แนวคิดที่ว่า

- ๑) การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
- ๒) การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
- ๓) การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
- ๔) การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของชุมชน ประชาชน ทั้งในเรื่องของปัจจัยการผลิต วิธีการผลิต การกำหนดราคา การต่อรองราคาผลผลิต แรงงาน การศึกษา การท่องเที่ยว ภาษา วัฒนธรรม และอาจก่อปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรงตามมาได้

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	ด้านบริหารทั่วไป ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการดำเนินงานอื่น	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด กองการศึกษา กองช่าง	-
๒	การพัฒนาการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองการศึกษา กองช่าง	-
๓	การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด กองการศึกษา กองช่าง	-
๔	การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ พลังงานแบบบูรณาการ	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด กองการศึกษา กองช่าง	-
๕	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการพาณิชย์	สำนักปลัด กองคลัง	-

		ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองช่าง กองการศึกษา	
--	--	------------------	--	------------------------	--